

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 259/2022
23.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено прислушкивање и снимање из члана 143. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1095/2019 од 04.02.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 100/21 од 06.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1095/2019 од 04.02.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 100/21 од 06.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1095/2019 од 04.02.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено прислушкивање и снимање из члана 143. став 2. КЗ за које дело му је изречена условна осуда тако што му је претходно утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом приватни тужилац је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, док је окривљени обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 100/21 од 06.12.2021. године, делимичним уважавањем жалбе бранилаца окривљеног, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду К 1095/2019 од 04.02.2021. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном због кривичног дела неовлашћено прислушкивање и снимање из члана 143. став 2. КЗ изречена условна осуда тако што је окривљеном претходно утврђена казна затвора у трајању од три месеца и

истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело, док су у осталом делу жалбе бранилаца окривљеног и жалба пуномоћника приватног тужиоца одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Гвозденац, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да садржина изјаве представља елемент бића кривичног дела неовлашћено прислушкивање и снимање из члана 143. став 2. КЗ, а у предметном случају иста директно утиче на противправност дела и искључује постојање кривичног дела које се окривљеном ставља на терет. Наиме, окривљени је саопштавајући претњу посреднику, у очекивању да ће је он пренети жртви, што се и десило, поступио у акту нужне помоћи на коју га овлашћује одредба члана 19. КЗ. Тиме је његово понашање у складу са правом, а не противправно, што га чини оправданим и дозвољеним са становишта правног поретка. На тај начин окривљени је спречио да се напад на жртву изврши тиме што ју је упознао са садржајем претње и тиме њему и његовој породици дао прилику да спасу живот.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи, садржани у захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца били су предмет разматрања Вишег суда у Новом Саду који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Новом Саду К 1095/2019 од 04.02.2021. године. Виши суд у Новом Саду је у пресуди Кж1 100/21 од 06.12.2021. године нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда (страна 12. став 2. до 4. образложења првостепене пресуде), на страни 3. у четвртм и петом ставу и страни 4. од првог до трећег става образложења другостепене пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује

захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић